

Cena 8,00 zł
(w tym 0% VAT)

ARCHIVO TA 2(42)/2009

Indeks 353833 Nakład 8000 egz.

ARCHI VOLTA

ARCHITEKTURA • WNĘTRZA
MATERIAŁY • TECHNOLOGIE
K W A R T A L N I K

www.archivolta.com.pl

W czterech odśłonach

Arata Isozaki & Associates

Granada, Centrum Sztuk Scenicznych

Kengo Kuma

Amorficzny hotel na wprost Wawelu

Jurgen Mayer H. Architekten
& Ovatz design Lab.

Bytom, rewaloryzacja szybu Krystyna - konkurs

Medusa Group, Konior Studio,
JK Architekci, GC Investment

ISSN 1506-5928

9 771506 592900

04 >

Rewaloryzacja szybu Krystyna w Bytomiu

27 lutego Armada Development zaprezentowała pięć koncepcji architektonicznych na adaptację zabytkowej wieży wyciągowej Szybu Krystyna oraz terenów po byłej kopalni Szombierki w Bytomiu. Swoje prace przedstawiły pracownie architektoniczne GC Investment, Konior Studio, JK Architekci oraz Medusa Group.

Prezentacja wszystkich koncepcji odbyła się w sali sesyjnej Urzędu Miasta w Bytomiu – wśród zaproszonych gości znaleźli się nie tylko gospodarze miasta, ale także przedstawiciele Szombierek – dzielnicy, w której planowana jest cała inwestycja Armady Development. Chociaż było to spotkanie zamknięte, to jednak inwestor pomyślał o całej rzeszy mieszkańców Bytomia, którzy także zainteresowani są losami Krystyny. Na stronie internetowej poświęconej zabytkowi, niemal równoległe do odbywającego się spotkania, zostały zamieszczone wszystkie cztery koncepcje na jej adaptację.

Dodatkowo każdy Internauta może zagłosać na tę koncepcję, którą uważa

za najciekawszą. Jak powiedział Marek Mutka, Prezes Armady Development: *„Fizycznie nie byliśmy w stanie zaprosić wszystkich na to spotkanie, ale dzięki tej sondzie, chcemy pokazać, że opinie mieszkańców są dla nas ważne”*. To już nie pierwszy raz kiedy inwestor nawiązuje dialog z bytomianinami. W styczniu rozstrzygnięto konkurs pt. *„Moje Szombierki”*, w którym to mieszkańcy sami proponowali, co wybudować w ich dzielnicy. Nadesłano kilkadziesiąt zgłoszeń, wśród których najczęściej pojawiającą się propozycją były tereny rekreacyjne.

Piętą prezentowaną pracą była koncepcja zagospodarowania terenów po byłej kopal-

ni Szombierki, gdzie powstanie pełnowymiarowe 18-dolkowe pole golfowe oraz budownictwo mieszkaniowe autorstwa pracowni JK Architekci.

Armada Development to spółka wydzielona z firmy GC Investment – która na rynku nieruchomości działa od 1996 roku – w celu realizacji potężnego projektu inwestycyjnego w Bytomiu.

Zadaniem stawianym przed Armadą Development jest obsłużenie całego procesu inwestycyjnego obejmującego w tej chwili obszar ponad 80 ha. Symbolem inwestycji jest perła architektury przemysłowej, zabytkowa wieża Krystyna.

Jagiello Krysiak Architekci – zagospodarowanie terenów po byłej kopalni Szombierki

Teren opracowania obejmuje blisko 200 hektarowy obszar w większości po byłej kopalni Szombierki. Znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie centrum Bytomia. To predestynuje go, by stał się integralną częścią społecznej, funkcjonalnej i przestrzennej tkanki miejskiej, od której w chwili obecnej jest odcięty. Głównym celem i szansą staje się harmonijne połączenie starego i „nowego miasta” polegające między innymi na dodaniu nowej wartości, której stworzenie niemożliwe jest w zastanej strukturze historycznego centrum. Przedstawione opracowanie oparte jest na trzech odnalezionych na danym obszarze bazowych elementach mogących posłużyć do wykreowania na ich podstawie nowej tkanki.

DOLINA RZEKI BYTOMKI

Pierwszą propozycją jest przywrócenie walorów przyrodniczo-krajobrazowych zdegradowanej dolinie rzeki Bytomki wraz z otaczającymi ją zalewami wodnymi. Przecinając cały teren opracowania, stanie się szkieletem pola golfowego. Jego powierzchnia przewidywana jest na około 80 hektarów. Wskazuje to jednocześnie na dominującą rekreacyjno-przyrodniczą funkcję opracowywanego obszaru.

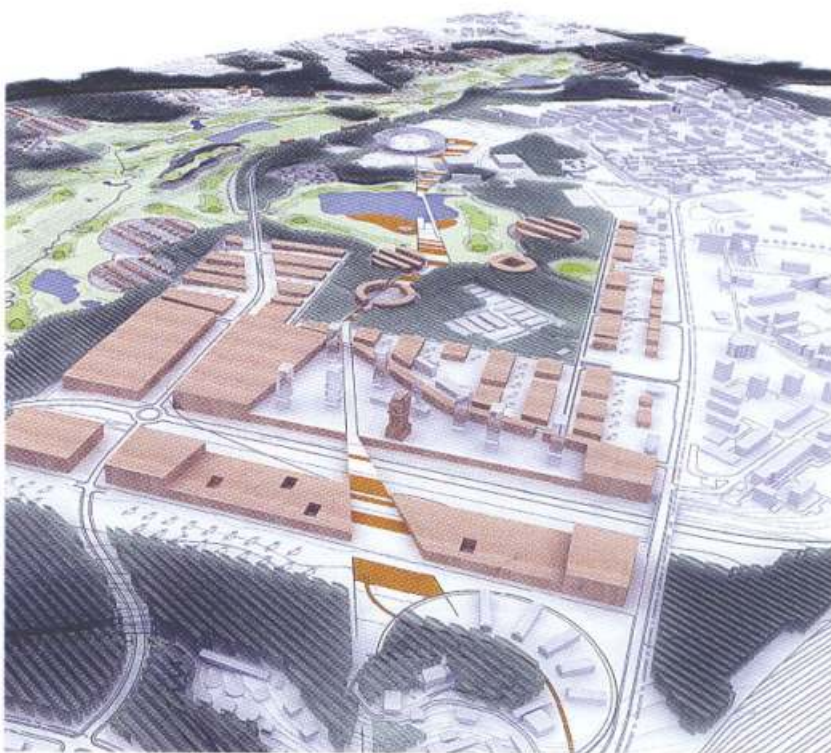
Obwodowo wzdłuż całego pola planowane jest przeprowadzenie dosadzeń zieleni wysokiej, co wraz z istniejącymi pasmami leśnymi stworzy przyrodniczy bufor ochronny. W jego obszarze, a jednocześnie w bezpośrednim sąsiedztwie osiemnastu dołków powstaną samodzielne osady mieszkaniowe (10 w zabudowie jednorodzinnej, 6 w zabudowie wielorodzinnej) o różnorodnym standardzie i przeznaczeniu. Wszystkie spięte wzdłuż granicy pola golfowego i lasu krajobrazowym szlakiem pieszo-rowerowym.

INFRASTRUKTURA KOMUNIKACYJNA

Istniejący jak i planowany przez władze miasta układ komunikacyjny mocno ingeruje w obszar projektowy. Drogi obwodowe, zbiorcze i lokalne przecinają go w wielu miejscach. Zgodnie z teorią powstawania miast obszary o dobrze rozbudowanej infrastrukturze samoistnie się urbanizują. Dokładnie tak samo stanie się w tym przypadku. Dlatego, aby uporządkować ten proces, wyznaczaliśmy wyraźne kwartały i linie zabudowy, których centrum będzie teren wokół szybu Krystyna.

OŚ ATRAKCJI

Ostatnim elementem bazowym jest zbiór wielu mniejszych części istniejącej, fragmentarycznej tkanki miasta funkcjonującej na danym obszarze lub w jego bezpośrednim otoczeniu. Są nimi: kolonia Zgorzelec, kompleks sportowy Klubu Szombierki, zalew wodny (połowowy), szymb Krystyna,

Wzgórze Małgorzatki, dworzec PKP. Planowane jest dodanie nowych znaczących przestrzennie i społecznie elementów jak np: klub golfowy z restauracją, nowa hala sportowa i kryta pływalnia, centrum linowe, centrum sportów wodnych i rekre-

acji, zabudowa mieszkaniowa, usługowa, handlowa i kulturalna. Cały ten nowo powstały zbiór zostanie spięty pieszą „osią atrakcji” łączącą w sposób dosłowny i bezpośredni stare z „nowym miastem”.

nych, czy też światopoglądowych. Góruje on w panoramie miasta, stojąc na osiach głównych ciągów komunikacyjnych Bytomia, a przez samych mieszkańców odbierany jest jako symbol miasta, każdy Bytomianin czuje sentyment do tego obiektu i czuje się z nim szczególnie związany. Dlatego też uważamy, że „nowy” Szyb powinien stać się **nową wizytówką miasta**.

Projekt adaptacji szybu został przemysłany dla funkcji **biznesowo konferencyjnej**. Pomyśleliśmy, że taka funkcja w miejscu tworzonego nowego centrum kulturalno-biznesowego ma szansę stać się jego głównym ośrodkiem, miejscem pracy i spotkań władz miasta oraz przedstawicieli małych i średnich przedsiębiorstw. Funkcja została również zaplanowana z myślą o lokalnej społeczności. Wieża i obiekty przylegające zawierają min takie funkcje jak: hotel, restauracje, kawiarnie z tarasem widokowym, biura, sale konferencyjne.

Nowe zagospodarowanie terenu i nadanie całości nowego reprezentacyjnego znaczenia pozwala nie tylko na podkreślenie atrakcyjności obiektu poprzemysłowego, ale poprawia również warunki życia mieszkańców miasta. Uważamy, że teren szybu Krystyna jest „odcięty” od starej tkanki miasta poprzez biegnące tory kolejowe, dlatego w naszym projekcie powstały kładki pozwalające na lepsze skomunikowanie tych terenów. Kładki są powierzchniami zielonymi, o różnej szerokości i różnej fakturze, dzięki czemu widz zostaje oprowadzony po „nowym centrum” ciekawymi, zielonymi przestrzeniami. Aby lepiej skomunikować dość duży obszar oraz aby pokazać ciekawą przestrzeń nowej dzielnicy Bytomia, zaproponowaliśmy atrakcje w formie kolejki linowej, która miałaby stację przystankową, m.in. tuż obok szybu Krystyna. Poszukując odpowiedniego rozwiązania formy obiektu, które wyznaczyłoby granice rozbudowy szybu, należało sięgnąć do przeszłości... W procesie likwidacji obiektów na terenie kopalni wyburzono **hale dołączone do nadszymbia**, od strony północnej i południowej, które stały się **wyznacznikiem dla nowo projektowanych części...** Stacja przystankowa kolejki linowej, przylegająca do szybu, miała od początku stanowić odrębną strukturę, której zarówno forma, jak i konstrukcja wyraża współczesne możliwości projektowe. Natomiast formą nawiązywałaby do bryły węgla, z którą niewątpliwie sam szyb nam się kojarzy.

GC Investment

„Oto przestrzeń – jeszcze niedawno wypełniona ludźmi, hukiem maszyn, ruchem pojazdów, przestrzeń, która była powodem dumy oraz źródłem dochodów właściciela, pracowników i miasta, teraz stoi pusta, niepotrzebna, a czasem wręcz groźna. Trzeba ją przekształcić tak, aby odpowiadała potrzebom społeczeństwa poprzemysłowego.”

Krajobraz licznych polskich miast naznaczony jest opustoszałymi i zdewastowanymi halami fabrycznymi, kominami, szymbami

i innymi budynkami, które w okresie swej świetności służyły ludziom i miastom. Wraz z upadkiem przemysłu zakończyło się ich „życie”. Narastający od kilkunastu lat problem – co zrobić z dawną architekturą przemysłową – stanowi dziś ogromne wyzwanie dla urbanistów, architektów i władz publicznych.

Idea

Najważniejszym dla nas celem była rehabilitacja terenów położonych wokół szybu Krystyna. Sam szyb jest elementem bardzo ważnym dla miasta Bytomia, zarówno ze względów estetycznych, urbanistycz-

Małgorzata Tomala
Ewa Prejs
Łukasz Mucha

K. Gasidło: Problemy przekształceń terenów poprzemysłowych. Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej, seria Architektura, z. 37, Gliwice 1998, s. 5.

Konior Studio

Idea

Poszukiwaliśmy wartości dodanej, która po zrealizowaniu projektu stworzy szansę dla zaistnienia żywej, wielofunkcyjnej i atrakcyjnej przestrzeni publicznej. Myśląc o mieście i jego atutach, wykreowanie takiej przestrzeni uważamy za wartość nadrzędną. Symbolem, centralnym i rozpoznawalnym znakiem ogniskującym aktywność nowej dzielnicy Bytomia, jądrem całego założenia, stanie się KOMPLEKS DWÓCH WIEŻ.

Unikalna, zabytkowa, niezwykle charakterystyczna konstrukcja i jej industrialne odbicie – oto idea stawiająca obok siebie historię i współczesność. Tu przeplata się symbolika i użyteczność. Z uwagi na liczne konteksty dwie wieże prowadzą swoistą grę czasu i miejsca, wzajemnie się uzupełniają tworząc mariaż formy i funkcji.

Postawność i trwałość ceglanego masywu zestawiono z lekką, przestrzenną, transparentną bryłą współczesnej struktury.

Kontrast i przeciwieństwo, tradycja i nowoczesność, rzeźbiarskość i funkcjonalna użyteczność – tak wyrazimy sztukę dobrej kontynuacji. Wieże przylegają do wielowątkowej przestrzeni publicznej, która przepłata się wzdłuż wielu obiektów, przenika z aktywnością ich wewnętrznych przestrzeni i różnorodnością funkcji. Całość daje gwarancję żywej, miejskiej tkanki, tworząc synergię atrakcji i magnetyzm miejsca.

Funkcja

Kreujemy wielofunkcyjny obiekt – rzeźbę, który przyciąga różnorodnością i unikalnością. To miejsce dla ludzi o różnych potrzebach i zainteresowaniach. Stawiamy na różnorodność funkcji, dla zwiększenia atrakcyjności, zarówno samego kompleksu, jak i całej przestrzeni publicznej.

Historyczna wieża, z postindustrialnym klimatem wnętrza i zewnątrz mieści w sobie szereg funkcji. Począwszy od ukłonu dla historii miejsca, stworzyliśmy przestrzenie muzealne, w których są pokazane materiały dotyczące wieży i niezmiernie ciekawe urządzenia będące częścią duszy obiektu. Na ostatnich kondygnacjach znajduje się jądro obiektu, czyli główne koła wyciągowe, gdzie udało się nam stworzyć unikalną przestrzeń restauracji.

Idąc dalej, w wieży znajdziemy przestrzenie do czasowych ekspozycji czy organizowania imprez kulturalnych. Kolejne poziomy to fitness oraz sale wielofunkcyjne przeznaczone na konferencje czy zajęcia tematyczne. Na najwyższych kondygnacjach znajdujemy pub oraz wspomnianą restaurację.

Wieża nowa to wysokiej klasy hotel (5-gwiazdkowy), który stanowi sam w sobie i ze swoim zapleczem idealnie uzupeł-

nienie funkcji starej wieży, element podnoszący rangę kompleksu i miejsca. Poza pokojami i apartamentami w hotelu znajdujemy cały kompleks SPA, basen z saunami i jacuzzi. Co warto podkreślić, znajdując się w wieży nowej obserwujemy unikalność i wyjątkowość wieży starej: to ona staje się eksponatem i być może celem odwiedzin.

Oddziaływanie i funkcjonalność dwóch wież zdecydowanie wzmacnia przestrzenne atrium, wielowątkowa i multifunkcyjna przestrzeń ogólnodostępna, stanowiąca całoroczne przedłużenie placu wejściowego. Poprzez atrium, bezpośrednio z terenu i z parkingu podziemnego, dostajemy się

do obu wież. Można tu także zatrzymać się na chwilę w kawiarence.

Wewnątrz patio na wyższych kondygnacjach stworzyliśmy swego rodzaju kładkę-rzeźbę, dzięki której odbiorcy kompleksu mogą się swobodnie poruszać z jednej do drugiej funkcji.

Ponad atrium znajdują się dwa przejścia, pomiędzy wieżami, które w swoim odbiorze mają przypominać starą strukturę budynków kopalnianych i komunikacji w nich. Dwie wieże i dwa trzony komunikacyjne związane wspólną przestrzenią oraz przewiązane kładkami pozwalają na bardzo dobrą i czytelną komunikację po całym kompleksie.

Idea

Głównym celem projektu jest rehabilitacja dawnych terenów przemysłowych wokół szybu Krystyna w Bytomiu. Szeroka skala podjętych inwestycji ze strony miasta oraz GC Investment w postaci planowanych terenów rekreacyjnych, mieszkaniowych oraz obiektów usługowych wraz z projektowaną nową infrastrukturą drogową i techniczną jest olbrzymią szansą dla Bytomia na rozwój oraz stworzenie niezwykle atrakcyjnej nowej części miasta.

Centralną dominantą – „świadcem” dawnego przemysłowego prosperity jest budynek wieży wyciągowej nie funkcjonującego obecnie szybu Krystyna. Wieża jest nie tylko postindustrialną pozostałością po kopalni – to w dalszym ciągu ważny symbol estetyczny i pejzażowy miasta zamykający osie widokowe na przedłużeniu ulic Dworcowej, Kolejowej oraz Powstańców Warszawskich. To także interesujący obiekt pod względem architektonicznym – który zwłaszcza po zaprzestaniu funkcjonowania jako wieża wyciągowa stał się wielkoskalową rzeźbą z magicznym wręcz wnętrzem opuszczonej budowli. Proporcje, detal architektoniczny oraz pozostałości urządzeń technicznych wewnątrz wieży zadecydowały o objęciu obiektu ochroną konserwatorską. Projekt przebudowy wieży wpisuje się w opisany wcześniej kontekst architektoniczny i urbanistyczny.

Podstawowym założeniem projektowym było zorganizowanie centrowej (w skali dzielnicy) przestrzeni publicznej wokół atrakcyjnych i potrzebnych obiektów usługowo-handlowych. Przestrzeń ta nazwana parkiem industrialnym zorganizowana została wokół dawnej wieży wyciągowej przebudowanej na wielofunkcyjne centrum kulturalno-usługowe, mieszczące hotel, minicentrum konferencyjne oraz wielofunkcyjne centrum sportowe. Interwencja projektowa wpisuje się w obowiązujące trendy dotyczące rewitalizacji obiektów poprzemysłowych i podąża za doktryną konserwatorską podkreślając autentyczność dawnej substancji poprzez zastosowanie współczesnych środków wyrazu zestawionych z zastaną oryginalną architekturą. Ten dialog starego z nowym podjęty został także w samej metodologii projektowej. Zastosowane środki w postaci szkła przemysłowego, odsloniętej i wyeksponowanej konstrukcji obiektu oraz technologicznego detalu mają na celu stworzenie jednorodnego kompleksu w wymiarze estetycznym i funkcjonalnym. Takie podejście projektowe to także odwołanie do charakteru miasta, gdzie kultura na najwyższym poziomie przeplata się z przemysłem i decyduje o wyjątkowości Bytomia na tle innych miast aglomeracji śląskiej.

Wieża mieści w sobie następujące funkcje:

- hotel z pięćdziesięcioma pokojami, restauracją, kawiarnią, butikami oraz salami konferencyjnymi
- centrum sportowe w postaci sal wielofunkcyjnych, basenu, spa i siłowni
- salę wielofunkcyjną umieszczoną w górnej części dawnej wieży, w której mogą odbywać się imprezy kulturalne, biznesowe i sportowe
- kawiarnię z tarasem widokowym na szczycie wieży.

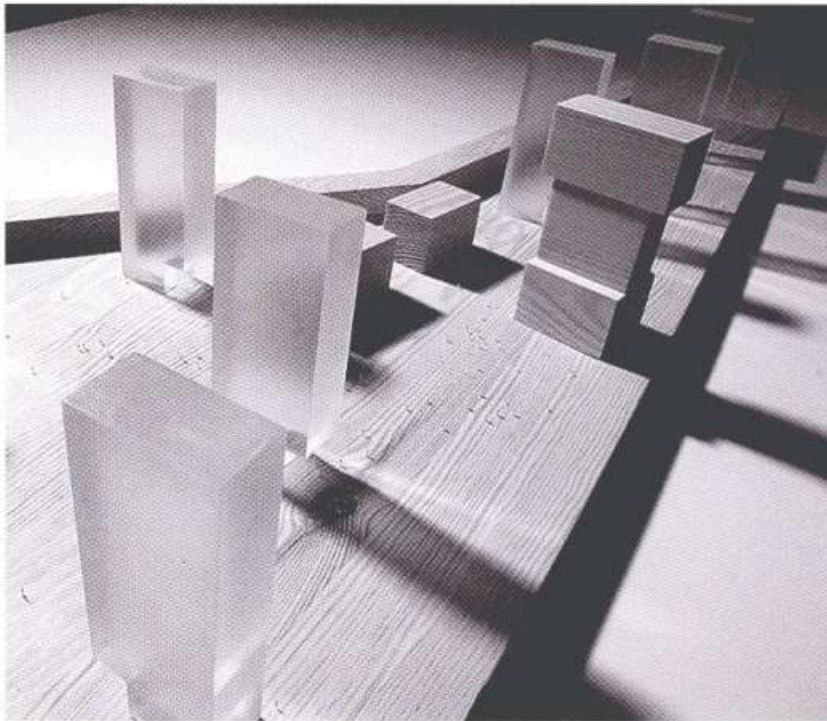
Wokół obiektu zaprojektowano atrakcyjną przestrzeń publiczną w postaci parku industrialnego z zielenią, ławkami oraz dawnymi pozostałościami urządzeń technicznych, które zostały rozmieszczone na posadzce placu w postaci rzeźb z informacją o charakterze edukacyjnym. Na obrzeżach przestrzeni publicznej parku zaproponowano centrum usługowo-handlowe oraz tereny pod ewentualną lokalizację obiektów biurowych, które doskonale dopełniłyby szeroki wachlarz funkcji nowej dzielnicy Bytomia.

Urbanistyka

Przedstawiony projekt jest składową podobieństw i przeciwieństw, równoważnią urbanistyczną i materiałową odmiennością. Elementy te kształtują tezę jednorodności i spójności założenia. W opracowaniu odrzucamy metodę rehabilitacji struktury miasta opartej o nowe, lecz fragmentaryczne elementy. Podejmujemy działanie kompleksowe. Włączając w zakres opracowania teren przeznaczony pod budowę przyszłej galerii handlowej i działki w północnej części terenu, chcemy stworzyć spójną strukturę, która odegra niebanalną rolę w kształtowaniu miasta Bytom.

Idea i zapis urbanistyczny opiera się na analizie wysokościowej panoramy Bytomia. Przedstawiony – jako pierwszy – schemat pokazuje, jak wielką przewagę wysokościową nad południową częścią miasta ma jej północny odpowiednik. Taka dysproporcja dyscyplinuje do jej stopniowego wyrównania. Stąd idea „równoważni urbanistycznej”. Następnym etapem jest weryfikacja koncepcja poprzemysłowego terenu byłej Kopalni Szombierki wraz z jej „perłą” – zabytkowym szybem „Krystyna”. Nowo powstałe założenie urbanistyczne będzie niewątpliwym zaczątkiem uzdrowienia i rozwoju południowej części miasta. Podstawą projektu są dwa współzależne elementy: istniejący, zabytkowy szyb Krystyna, wobec którego postępujemy zgodnie z zasadą minimalnej ingerencji, oraz część projektowana: „klamra usługowa” i siedem jednorodnych, wysokich na 55 m wież. Jedynością jest ukłonem w kierunku szybu „Krystyna”, który w opozycji do smukłych i delikatnych wież przypomina nam tutaj „pannę młodą z druhnami”. Warto podkreślić, że istotą projektu jest szyb „Krystyna”, a elementy projektowane traktowane są jako istotne tło – właśnie takie przeświadczenie towarzyszyło nam przez cały proces projektowania.

Totalność szybu i transparentna delikatność wież nadaje obszarowi nowego wymiaru. Każda z wież to inna funkcja, dowolnie wybierana przez inwestora. Pozwala to na etapowanie inwestycji. „Klamra” oprócz usługi mieści w sobie naziemne parkingi. Ten zabieg pozwala uwolnić teren od komunikacji, a „zielona dolina” staje się podwaliną dla nowo powstałych obiektów wysokich. Istotnym elementem prezentowanego projektu jest jego aspekt historyczny. Kopalnia Szombierki pozostawiła po sobie niezwykłą przeszłość szybów czy pokładów kopalnianych. Właśnie w ramach owej pamięci historycznej nowe wieże przyjmują związane z tym miejscem „kobiecy” imiona. Tak oto ocalałe szyby „Krystyna” i „Ewa” zyskują sobie siedem nowych, szombierskich sióstr. Na mapie Bytomia pojawia się nowy ważny punkt – „sister towers” – „siostrzane wieże”, które w przyszłości mają się stać nową „szansą” dla miasta.

Obiekt – szyb Krystyna

Samotna, obumarła perła architektury przemysłowej czarnego Śląska. Reanimacja, jakiej bezsprzecznie wymaga, polega na logicznej kontynuacji propozycji zagospodarowania terenu.

Tezy jednorodności i spójności oraz zasada minimalnej ingerencji zostały przetransformowane z zapisu urbanistycznego na architektoniczny. Zawierają się one w pojęciu transplantacji. W naszym przypadku polega to na usunięciu wewnętrznej, martwej struktury funkcjonalnej obiektu,

w której miejsce wprowadzone zostaje nowe „serce”. Obumarły system to niespełniający swojego pierwotnego zadania zespół kół wyciągowych wraz z infrastrukturą. „Serce” to wstawiona do wnętrza, kontrastująca z „ciężką” „Krystyną” lekka, półprzezierna forma nawiązująca materiałowo i ideowo do nowo projektowanych „sióstr”. Twór ten w żaden sposób nie jest związany z substancją budowlaną szybu. Pozostaje zdystansowany od ceglanej fasady i stalowego, imponującego skalą układu konstrukcyjnego.

Przestrzenie tworzące się na całej 54-metrowej wysokości między nową tkanką a historyczną skórą dają użytkownikom możliwość pełnej penetracji wizualnej wszystkich elementów obiektu. W ten sposób chcemy uszanować, a jednocześnie podkreślić jego dużą wartość kulturową i estetyczną. Nadanie historycznym elementom rangi „eksponatu muzealnego” predestynuje „Szyb Krystyna” do przejścia funkcji ogólnodostępnej. Zabicie taki pozwoli uczynić go bezcennym dobrem publicznym. Niestety, muzeum lub inne podobne formy aktywacji nie pozwolą zapewnić pożądanego poziomu rentowności inwestycji. Dlatego też naszą propozycją zachowującą otwarty charakter jest stworzenie w „sercu” zespołu sal konferencyjno-szkoleniowych i biurowych. Układ funkcjonalny został rozbity na trzy bloki zgodnie z zasadą, jaką odnajdujemy na fasadzie przypominającej kształtem górniczy „pyrlík”. Dolny – szersza podstawa mieszcząca w sobie reprezentacyjną strefę wejścia wraz z nadwieszoną audytorijną salą konferencyjną; środkowy – smukły blok stanowi zespół sal mogących przejść funkcję pomieszczeń szkoleniowych lub biurowych; górna – najszerza część to przestrzenna restauracja. Ze wszystkich opisanych pomieszczeń komponujemy widokowe kadry. Powstają charakterystyczne obrazy miasta i konstrukcji. Jedynymi fragmentami „serca” sygnalizującymi z zewnątrz o wtargnięciu w historyczną substancję szybu jest otwierający element wejściowy i zamykający tarasu widokowego. Zasada minimalnej ingerencji odnosząca się do architektury znajduje pełne uzasadnienie i powinna być rozumiana w szerszym kontekście procesu projektowego rozpoczętego w skali urbanistycznej.

Rozwiązania techniczne

Ideą jest stworzenie zupełnie nowego budynku wewnątrz zabytkowego szybu „Krystyna”. Ponieważ ekspertyza techniczna zakłada wyburzenie trzonu komunikacyjnego oraz większości istniejących stropów, w projekcie usuwamy wszystkie zbędne elementy wewnętrznej, niewykorzystywanej konstrukcji stalowej. Aby otrzymać jak największą pustą przestrzeń w środku wieży, maszyna wyciągowa zostaje zdemontowana i umieszczona poza budynkiem – w „zielonym” skansenie przemysłowym. Skala obiektu nie pozwala również na zachowanie zabytkowej maszynierii w docelowej części restauracyjnej. Główna konstrukcja stalowa, przestrzenna rama, zostaje nienaruszona.

Proponowana wewnętrzna struktura została zaprojektowana w konstrukcji żelbetowej, w której część komunikacyjna (windy + klatki schodowe) pełni rolę trzonu. Stropy poszczególnych kondygnacji oparte są na niej wspornikowo. Jeśli zaistnieje potrzeba – dodatkowo zostaną usztywnione poprzez połączenie z istniejącą konstrukcją wieży. Powstała wielokondygnacyjna przestrzeń pomiędzy dwoma budynkami pozwala wyeksponować zabytkową, stalową ramę, jednocześnie jest miejscem na doprowadzenie instalacji niezbędnych do funkcjonowania nowego „serca” budynku. Magazyny i pomieszczenia techniczne lokalizujemy w części podziemnej szybu, z bezkolizyjnym dostępem od strony skarpy. Na tym poziomie będzie posadowiony główny trzon budynku. W zależności od przeprowadzonych ekspertyz zakładamy oparcie go na gruncie lub na płycie żelbetowej (transfer słab). Elewacje – w opozycji do cegły istniejącego szybu – wykonane są z półprzeziernego, matowe-

go poliwęglanu. Dodatkowo pojawiają się okna – naturalne obrazy kadrujące wewnętrzną fasadę szybu – pokazujące niepowtarzalność stalowej, zabytkowej konstrukcji oraz pośrednio doświetlające wnętrza nowej struktury. Przewidujemy wyposażenie budynku we wszystkie niezbędne instalacje wymagane dla funkcji biurowo-restauracyjnej. Obiekt został pomyślany jako budynek inteligentny, z centralnie sterowanym systemem odpowiadającym za parametry powietrza (odpowiednia temp., wilgotność, ilość wymian powietrza), oświetlenia i monitorowania systemów p.poż. Zaproponowane rozwiązanie „budynek w budynku” to doskonałe połączenie „starego” i „nowego”. Utworzona niezależna struktura, spełniająca sama w sobie wszystkie warunki techniczne, pozwala uniknąć zbędnej ingerencji w zabytkowy obiekt. Jest swoistym ukłonem w stronę historycznego szybu „Krystyna”. Prace związane z nim zostają ograniczone do wyczyszczenia i pomalowania stalowej konstrukcji (farba pęczniująca zabezpieczająca p.poż. i działająca antykorozyjnie), wypiaskowania i uzupełnienia elewacji nową cegłą oraz wymiany stolarki okiennej i obróbek blacharskich.

Inwestor będący właścicielem zabytkowej wieży Szybu Krystyna zdecydował o nagrodzeniu koncepcji autorstwa pracowni Medusa Group. Autorzy projektu zostaną zaproszeni do rozmów dotyczących uzyskania ewentualnego zlecenia na opracowanie prac projektowych, w momencie podjęcia decyzji Armady Development o rozpoczęciu przedsięwzięcia.

